

Sofonija

¹ Rijeèè Gospodnja koja dođe Sofoniji sinu Husija sina Godolije sina Amarije sina Jezekijina, za vremena Josije sina Amonova, cara Judina.

² Sve æu uzeti sa zemlje, govori Gospod;

³ Uzeæu ljude i stoku, uzeæu ptice nebeske i ribe morske i sablazni s bezbožnicima, i istrijebiæu ljude sa zemlje, govori Gospod.

⁴ Jer æu mahnuti rukom svojom na Judu i na sve stanovnike Jerusalimske, i istrijebiæu iz mjesta ovoga ostatak Valov i ime sveštenika idolskih s drugim sveštenicima,

⁵ I one koji se klanjaju na krovovima vojsci nebeskoj i koji se klanjaju i kunu se Gospodom i koji se kunu Melhomom.

⁶ I one koji se odvraæaju od Gospoda i koji ne traže Gospoda niti pitaju za nj.

⁷ Muèi pred Gospodom Gospodom, jer je blizu dan Gospodnji, jer je Gospod prigotovio žrtvu i pozvao svoje zvanice.

⁸ I u dan žrtve Gospodnje pohodiaæu knezove i carske sinove i sve koji nose tuđinsko odijelo.

⁹ I pohodiaæu u taj dan sve koji skaæu preko praga, koji pune kuæu gospodara svojih grabežem i prijevarom.

¹⁰ I u taj æe dan, veli Gospod, biti vika od ribljih vrata, i jauk s druge strane, i polom velik s humova.

¹¹ Ridajte koji živite u Maktesu, jer izgibe sav narod trgovaèki, istrijebiše se svi koji nose srebro.

¹² I u to æu vrijeme razgledati Jerusolim sa žišcima, i pohodiaæu ljude koji leže na svojoj droždini, koji govore u srcu svom: Gospod ne èini ni dobro ni zlo.

¹³ I blago æe se njihovo razgrabiti i kuæe njihove opustošiti; grade kuæe, ali neæe sjedjeti u njima; i sade vinograde, ali neæe piti vina iz njih.

¹⁴ Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i ide vrlo brzo; glas æe biti dana Gospodnjega, gorko æe tada vikati junak.

¹⁵ Taj je dan dan, kada æe biti gnjev, dan, kada æe biti tuga i muka, dan, kada æe biti pustošenje i zatiranje, dan, kada æe biti mrak i tama, dan, kada æe biti oblak i magla,

¹⁶ Dan, kada æe biti trubljenje i pokliè na tvrde gradove i na visoke uglove.

¹⁷ I pritijesniaæu ljude, te æe iaèi kao slijepi, jer zgriješiše Gospodu; i krv æe se njihova prosuti kao prah i tjelesa njihova kao gnoj.

¹⁸ Ni srebro njihovo ni zlato njihovo neæe ih moæi izbaviti u dan gnjeva Gospodnjega; i svu æe zemlju proždrijeti oganj revnosti njegove; jer æe brzo uèiniti kraj svjema stanovnicima zemaljskim.

2

¹ Saberite se, saberite se, narode nemili,

² Dok nije izašao sud, i dan prošao kao pljeva, dok nije došao na vas ljuti gnjev Gospodnji, dok nije došao na vas dan gnjeva Gospodnjega.

³ Tražite Gospoda svi koji ste krotki u zemlji, koji èinite što je naredio; tražite pravdu, tražite krotost, eda biste se sakrili na dan gnjeva Gospodnjega.

⁴ Jer æ se Gaza ostaviti i Askalon æ opustjeti; Azot æ se odagnati u podne i Akaron æ se iskorijeniti.

⁵ Teško onima koji žive po bregovima morskim, narodu Heretejskom: rijeè je Gospodnja na vas, Hanane, zemljo Filistejska, ja æu te zatrti da ne bude stanovnika u tebi.

⁶ I bregovi æe morski biti stanovi i jame pastirske i torovi za stada.

⁷ I taj æe kraj biti ostatku doma Judina; ondje æe pasti; u domovima æe Askalonskim lijehati uveèe; jer æe ih pohoditi Gospod Bog njihov i povratiti roblje njihovo.

⁸ Èuo sam rug Moavov i ukore sinova Amonovijeh kojima ružiše moj narod, i raširiše se preko meða njihovijeh.

⁹ Zato, tako ja bio živ, govori Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, Moav æe biti kao Sodom i sinovi Amonovi kao Gomor, mjesto koprivama, i slanica i vjeèna pustoš: ostatak naroda mojega oplijeniae ih, i koji ostanu od naroda mojega naslijediae ih.

¹⁰ To æe im biti za ponositost njihovu; jer ružiše narod Gospoda nad vojskama i podizaše se na nj.

¹¹ Strašan æe im biti Gospod, jer æe istrijebiti

sve bogove zemaljske, i njemu æe se klanjati svaki iz svojega mjesta, sva ostrva narodna.

¹² I vi, Etiopljani, biæete pobijeni maèem mojim.

¹³ I dignuæe ruku svoju na sjever, i zatraæe Asirsku, i Nineviju æe opustiti da bude suha kao pustinja.

¹⁴ I u njoj æe ležati stada, svakojako zvijerje izmeðu naroda, i gem i æuk noæivaæe na dovratnicima njezinijem; glasom æe pjevati na prozorima; pustoš æe biti na pragovima, jer æe se poskidati kedrovina.

¹⁵ Taki æe biti veseli grad, koji sjedi bez brige, koji govori u srcu svom: ja sam, i osim mene nema drugoga. Kako opustje! posta loža zvijerju! Ko god proðe mimo nj zviždaæe i mahati rukom.

3

¹ Teško gradu odmetnièkom i oskvrnjenom, nasilnièkom!

² Ne sluša glasa, ne prima nauka, ne uzda se u Gospoda, ne pristupa k Bogu svojemu.

³ Knezovi su mu u njemu lavovi koji riðu; sudije su mu vuci veèernji, koji ne gloðu kosti do jutra.

⁴ Proroci su mu hvališe, varalice; sveštenici njegovi skvrne svetinju, izvræu zakon.

⁵ Gospod je pravedan usred njega, ne èini nepravde, svako jutro iznosi sud svoj na vidjelo, ne izostaje, ali bezbožnik ne zna za stid.

⁶ Istrijebih narode, kule im se razoriše, ulice im opustih, te niko ne prolazi; gradovi im se raskopaše, da nema nikoga, nema stanovnika.

7 Rekoh: pobojaæeš me se, primiæeš nauk; neæe mu se zatrti stan nièim su èim bih ga pohodio; ali oni uraniše te pokvariše sva djela svoja.

8 Zato èekajte me, govori Gospod, do dana kad æu se podignuti na plijen; jer je sud moj da saberem narode i pokupim carstva, da izlijem na njih gnjev svoj, svu žestinu jarosti svoje, jer æe oganj revnosti moje proždrijeti svu zemlju.

9 Jer æu tada promijeniti narodima usne, te æe biti èiste, da bi svi prizivali ime Gospodnje i služili mu složnijem ramenima.

10 Ispreko rijeka Huskih koji se meni mole, rasijani moji, donijeæe mi dare.

11 Tada se neæeš više stidjeti nijednoga svojih djela, kojima si mi zgriješio; jer æu onda uzeti iz tebe one koji se hvale slavom tvojom, i neæeš se više velièati na svetoj gori mojoj.

12 I ostaviæu u tebi narod nevoljan i siromašan, i oni æe se uzdati u ime Gospodnje.

13 Ostatak Izrailjev neæe èiniti bezakonja niti æe govoriti laži, niti æe se naæi u ustima njihovijem jezik prijevaran; nego æe pasti i ležati i neæe biti nikoga da ih plaši.

14 Pjevaj, kæeri Sionska; klikuj, Izrailju; raduj se i veseli se iz svega srca, kæeri Jerusalimska!

15 Ukloni Gospod sudove tvoje, odvrati neprijateljje tvoje; car Izrailjev Gospod usred tebe je, neæeš se više bojati zla.

16 U onaj dan reæi æe se gradu Jerusalamu: ne boj se; Sionu: nemoj da ti klonu ruke.

17 Gospod Bog tvoj, koji je usred tebe, silni,

spasæ te; radovaæ ti se veoma, umiriæ se u ljubavi svojoj, veseliæ se tebe radi pjevajuæi.

¹⁸ Koji tuæe za praznicima, sabraæu ih, koji su iz tebe, radi teške sramote koja je na tebi.

¹⁹ Gle, uništiæu u ono vrijeme sve koji te muæe, i izbaviæu hrome i sabrati odagnane, i dobaviæu im hvalu i slavu po svoj zemlji, gdje su bili pod sramotom.

²⁰ U ono vrijeme dovešæu vas, u ono vrijeme sabraæu vas; jer æu vam dobiti slavu i hvalu po svijem narodima na zemlji, kad povratim roblje vaæe pred vaæim oèima, govori Gospod.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27